

LẠI CHUYỆN TRÒ TÔTÔ

VÔ DANH OREGON

BÔ - Tôtô, con kiếm cho Bô cái bán chải lông ngựa để Bô chải râu.
Ngựa quá !

TÔTÔ - Bô ơi ! sáng nay con mới thấy nó quanh đây mà tìm mãi không thấy. Bán chải này lông xù quá rồi sao Bô không mua cái mới.

BÔ - Lông xù càng xài tốt. Phải tiết-kiệm mới được con ạ.
Sáng hôm sau, Tôtô đến lớp.

Nhân lễ Quốc-khanh, phòng học treo đèn kết hoa rất đẹp. Cô Giáo, Bà Giáo thì dùng hôn- thuộc loại xon-xon, thích diện, thích tre, luôn luôn bắt các học-sinh kêu mình bằng 'Cô'. Hôm đó 'nàng' bán đồ đám, hoa lớn, váy rộng, nêu, nàng là-luật đi một đường valse, váy đầm xoe ra chum rộp nửa màu tây. Cô Giáo bắt thang, (lại bắt thang) và nhờ Tôtô vui lòng vin thang cho Cô (rác, rồi quá) để Cô treo một tràng hoa giấy chột. Tôtô vin thang rất ngoan, đứng dưới ngó lên thấygiật mình chột nhớ ra,suyt bùng thang. Lạt sau...

TÔTÔ - Thưa Cô, xin Cô trả cho Bô em cái bán chải lông ngựa, để Bô em chải râu.

CÔ GIAO - (ngăn người) Cô đâu có lấy bán chải lông ngựa nào. Cô đâu có biết.

Tô tô ham hức về chỗ, trong tay có trái quýt bị bóp nát ra lúc nào không biết, kẻ nước quýt, chảy xuống chân mới hay.

Buổi tối, ngồi vào bàn ăn, thấy món bi-tết phủ đầy "xa lách xoong" Tôtô giật mình phở lại chuyện bán mai, ben thua với Bô.

TÔTÔ - Bô ơi ! Cô giáo con nhất-định không trả lại Bô cái bán chải lông ngựa. Râu Bô bây giờ có ngựa làm không ? Hay là ăn xong, Bô con mình ra phố tìm bán chải lông ngựa đi .

(Tác-giả truyện tếu này thành-thực xin lỗi các bạn có con em trung danh với Tôtô. Đây là một sự trùng hợp ngẫu-nhiên, không có ý. Tuy nhiên cam đoan Tôtô trong truyện này 'lành' và 'tàng bô' hơn Tôtô các bạn nhiều.
